

פתיחה לפרק "משיליץ"

בפרק זה דנים בדברים שאסור לעשותם משום שיש בהם זלזול בכבוד החג, ואף במכלול דיני השבות האסורים ביום טוב כשבת.

"תחום שבת" הוא הגבלה מיוחדת לימי השבתון. אף שאין ביום טוב איסור הרצאה מרשות לרשות מכל מקום דין "תחום שבת", התחום שממנו אסור להוציא או לצאת ביום השבתון, קיים ביום טוב כביום השבת.

עיקרי דיני התחומים אמנם מבוארים בהרחבה רבה במסכת עירובין, אלא שְׁשָׁל היתר מלאכת אוכל נפש ביום טוב נוצרות בעיות נוספות, בעיקר לגבי השימוש בדברים שהובאו מחוץ לתחום ביום טוב עצמו, ויש צורך לברר מה הם הדברים הנחשבים לענין זה כאסורים, לא מצד דיני מלאכה ומוקצה אלא משום איסור תחומים.

פרק זה הוא פרק-סיכום להלכות יום טוב, ובעיקר הוא עוסק בשני נושאים: נושא אחד הוא דברים שאין בהם משום מלאכה של ממש אלא שיש בהם משום זילזול בחג, או שהם אסורים משום שבות. הנושא האחר הוא דיני תחומים.

"שבות", הוא שם כולל למספר רב של מעשים שונים, שגזרו חכמים לא לעשותם בימי שבתון, כדי להרגיש את צד השביתה והמנוחה שבהם. בדרך כלל אין ה"שבות" מלאכה ממש אבל אסרוה חכמים משום שהיא קרובה או נוגעת במלאכות אחרות ועלולה להביא לעשיית מלאכה ממש, אם יעשו אותה כדרכה. ומשום כך נאסרה לגמרי מטעם זה. ויש גם הגבלות מסוימות בדיני טלטול שאינן משום מוקצה אלא דוקא משום שבות.